

INTERVJU JANJA VULETIĆ

Dubrovačka mezzosopranistica, nakon desetogodišnje međunarodne karijere, prvi put nastupa na Dubrovačkim ljetnim igrama, koncertom u Atriju Kneževa dvora

/RAZGOVARAO/ ŽELJKO ŽUTELJUA/ aktual@aktual.hr
 /SNIMKE/ FOTOARHIVA DUBROVAČKIH LJETNIH IGARA

Janja Vuletić, mezzosopranistica s međunarodnom karijerom rođena u Dubrovniku, 13. srpnja prvi put nastupa na Dubrovačkim ljetnim igrama, u Atriju Kneževa dvora. U pratnji slavnog francuskog pijanista Jonasa Vitauda otpjevat će ciklus pjesama Roberta Schumanna, Johannesa Brahmsa i Gabriela Fauréa.

Janja Vuletić stjecala je naobrazbu na Music Universityju u Beču (1998. – 2001.), gdje je i diplomirala. Na Bečkom 24. International Belvedere Singing osvojila je šest nagrada među kojima su i prva nagrada za operetu i druga za operu. Izvedbom Lukrecije iz Brittenove "Nasilje nad Lukrecijom" pobijedila je na natjecanju TV Broadcast Mezzo 2008. godine.

Tijekom sada već desetogodišnje karijere nastupala je u mnogim opernim kućama u Europi. U sezoni 2010./2011. prvi se put predstavila publici naslovnom ulogom u operi "Carmen" u Opéra National u Bordeauxu, s kojom će u 2011./2012. nastupiti i u Deutsche Oper am Rhein u Düsseldorfu. Nakon nastupa u Dubrovniku ljetno će predstaviti u rodnom gradu.

Janja Vuletić nesklona je razgovarati o svom privatnom životu u Berlinu, gdje stalno živi i gdje će, po svojoj prilici, unatoč neugasloj nostalgiji za svojim Dubrovnikom, trajno ostati.

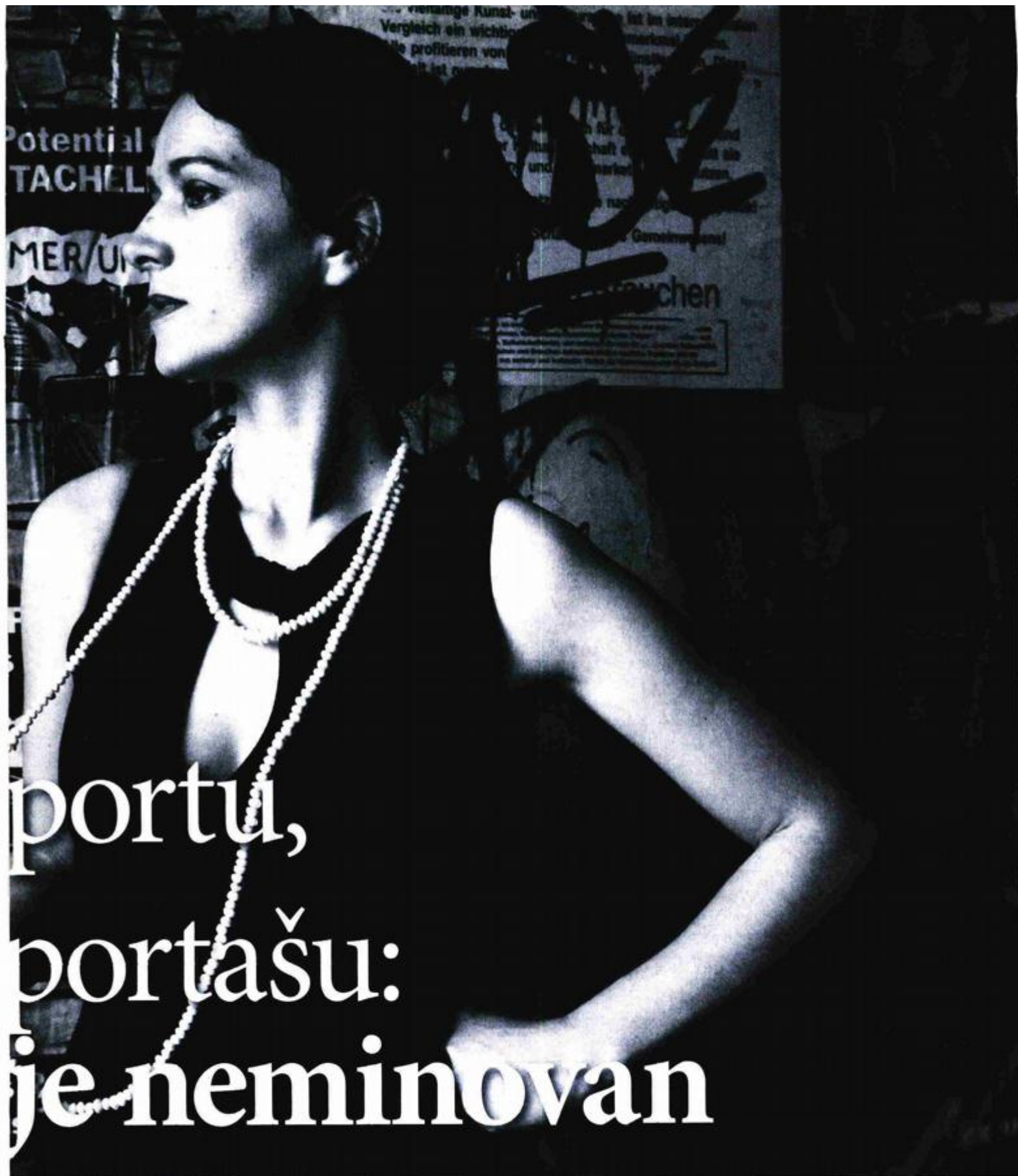
NASTUP U DUBROVNIKU
 Janja Vuletić smatra da je koncert solo pjesme pred domaćom publikom za pjevača najzujbudljiviji i ujedno najzahtjevniji nastup

Pjevanje
 je slično s
 a pjevač
 s
 trening

/AKTUAL/ Jeste li uzbuđeni uoči vašeg prvog koncerta u rodnom Dubrovniku? Osjećate li, možda, tremu pri sučeljavanju s domaćom glazbenom publikom, unatoč tome što ste već mnogo puta nastupali u velikim svjetskim opernim kućama?

- Naravno, najzujbudljivije je pjevati pred

domaćom publikom, ujedno i najteže. Pri tome je i oblik nastupa - liederabend - večer solo pjesme - za mene osobno najzahtjevniji, najteži, jer je "ogoljen", ne može se ništa sakriti pod maskom jedne uloge, omamljivim zvukom orkestra, koreografijom, pokretom... Ali, uspije li se postići ona nečujna povezanost publike i pjevača, kao zajednički

portu, portašu: je neminovan

dah, onda takva jedna večer može biti puno magičnija od teatra.

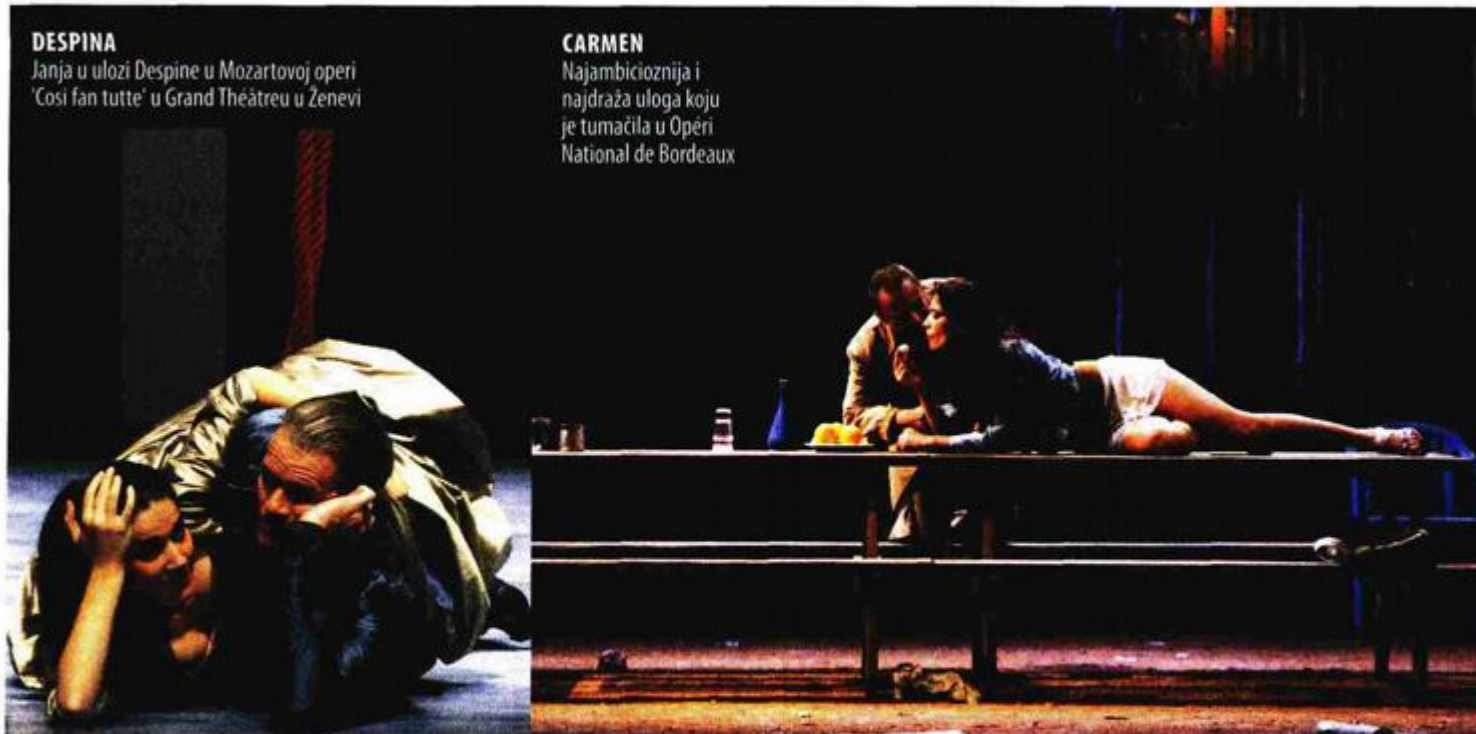
/AKTUAL/ Nastupate u Kneževu dvoru uz pratnju francuskog pijanista Jonasa Vitauda. Kako ste ostvarili suradnju s tim poznatim pijanistom, dobitnikom mnogih glazbenih nagrada, koji često

nastupa na prestižnim festivalima u svijetu?

- Postoji ono što bih ja nazvala "muzikalnom srodnošću". Nesto slično "duševnoj srodnosti": Jonasa sam prvi put čula u Parizu prije otprilike tri godine, gdje je izveo Schubertovo "Zimsko putovanje" s mojim dragim kolegom i osobnim prijateljem

Edwinom Crossley-Mercerom. Već sam pri prvom tonu, uz Jonasovu fascinantnu muzikalnost, osjećaj za "lied" i zrelost interpretacije, osjetila baš tu "srodnost", što me potaknulo da radim s njim privatno, za vrijeme mog boravka u Parizu.

/AKTUAL/ Što vas je potaknulo da u >

DESPINA

Janja u ulozi Despinae u Mozartovoj operi 'Così fan tutte' u Grand Théâtreu u Ženevi

CARMEN

Najambicioznija i najdraža uloga koju je tumačila u Opéri National de Bordeaux

Dubrovniku pjevate djela Schumanna, Brahmsa i Fauréa? Smatrate li da Vam taj repertoar najbolje "leži" ili ste se prilagodili ambijentu u kojem ga izvodite?

- Ne mislim da bi išta bilo teško prilagoditi ljepoti Kneževa dvora. Ako je pitanje zašto baš "lied", onda se odgovor nameće sam po sebi. Orkestar, nažalost, nismo imali na raspolaganju, dakle preostaje jedino da se koncert održi uz pratnju klavira, u čudnoj akustici Dvora. Mislim da se idealniji uvjeti za "lied" ne mogu ni zamisliti. Što se pak programa tiče, jako rijetko biram ono što mi "leži", ako to tako smijem reći. Ili mi je to barem zadnji kriterij pri izboru programa. Naravno, izabrani repertoar mora biti u mom "fahu", ali cilj koncerta nije predstaviti publici moj glas, nego mojim glasom otpjevano djelo. Nadam se da dubrovačka publika prvenstveno želi čuti Schumanna, Brahmsa i Fauréa, a tek onda Janju Vuletić.

/AKTUAL/ Koji su razlozi da tek ove godine, nakon desetljeća uspješne karijere, prvi put nastupate u rodnom gradu?

- Razlozi doista mogu biti raznovrsni, a možda ih i nema. Kako god bilo, nisam ja ta koja na to pitanje može dati odgovor...

/AKTUAL/ Obrazovali ste se na Music Universityju u Beču, gdje ste i diplomirali. Danas je iza vas desetogodišnja uspješna međunarodna karijera. Što je, po vašem sudu, najviše utjecalo na vaš kontinuirani umjetnički razvoj i uspješnost na mnogim europskim pozornicama?

- Puno sreće, rad, rad i rad. Prilike se mogu katkad teže ili rijetko ukazivati, ali kad se ukažu, mora se biti spreman prihvatiti ono

što se nudi. U tom smislu sreća i rad igraju zajedničku igru zvanu uspjeh. Bilo je presudno i to što se nisam dugo zadržavala na jednom mjestu; tako sam, primjerice, studij završila godinu dana prije roka, pa sam nešto poslije dala otkaz u teatru u Karlsruheu i započela slobodno umjetničko djelovanje. Te su odluke bile presudne, a sada to – gledajući unatrag – još bolje vidim i osjećam.

Stalno mi je sjedište Berlin. Svakodnevni život nije mi puno drugačiji od života drugih ljudi. KUHAM, ZALIJEVAM BILJKE, ČITAM KNJIGE, VIĐAM PRIJATELJE, IDEM U KINO I TEATAR. Katkad pogledam neku nogometnu utakmicu. Ali kad se putuje i radi - onda se zbilja putuje i radi. A svako je putovanje nova pustolovina

To me, osim toga, nadahnjuje za ponovne "skokove u hladnu vodu". Preda mnom su trenutačno velike promjene u karijeri.

/AKTUAL/ Jeste li, nakon inicijalnog glazbenog obrazovanja u Dubrovniku, odmah znali i odlučili da ćete obrazovanje i karijeru nastaviti u Europi?

- To je tada bilo teško pretpostaviti. Obrazovanje u Beču isto je bila slučajnost ili pak

sudbina, mislite li da tako zvuči romantičnije. Mislim da još dugo nakon toga što sam započela studirati, nisam potpuno shvaćala što zapravo radim, ali se to nisam ni pitala. Okus umjetnosti bio je nezaobilazno privlačan i bilo je nemoguće odreći ga se. Sjećam se da me se često na odgovor što studiram dodatno pitalo "studiram li još nešto pored toga ili..." Egzistencija me tada nije zabrinjavala, činilo mi se da moj poziv ima neograničene mogućnosti na tom području, od pedagoških položaja preko zborova i sličnog, ali zapravo sam podsvjesno težila ne onom najunosnijem, nego najzabavnijem. I ondje sam i dospjela.

/AKTUAL/ Gdje vam je danas stalno sjedište i kako, s obzirom na česta putovanja i nastupe, izgleda vaš svakodnevni život?

- Stalno mi je sjedište Berlin. Svakodnevni život valjda nije puno drukčiji od života drugih ljudi. Kuham, zalijevam biljke, čitam knjige, viđam prijatelje na kavi, idem u kino, teatar ili odgledam poneku nogometnu utakmicu. Dakako, kad se putuje i radi - onda se zbilja putuje i radi; to je možda malo naporno, ali je svako putovanje jedna mala pustolovina. Pokušavam na to gledati s pozitivnog aspekta. Jer može se postaviti i pitanje kako izgleda nečiji svakodnevni život s obzirom na vezanost poslom za jedno mjesto? Kako jedno gostovanje na opernoj kući u pravilu traje otprilike dva mjeseca, onda to putovanje nije samo putovanje; dva mjeseca na jednom mjestu znači upoznati taj novi grad i obogatiti se novim iskustvom, novom kulturom, novim životnim stilom. Jako sam zahvalna što mi se pružaju takve prilike. Naravno, ako se produkcije

NASILJE NAD LUKRECIJOM

Izvedbom Lukrecije iz Brittenova 'Nasilja nad Lukrecijom' pobijedila je na natjecanju TV Broadcast Mezzo 2008.

MELANTO

Ulogom Melanto u 'Odisejevu povratku u domovinu' Claudija Monteverdija 2006. debitirala je u Grand Théâtreu u Ženevi

naredaju preučestalo jedna za drugom, ubrzo se rada osjećaj da se živi "iz kofera" i vlastiti dom postane konstantna žudnja... ali opet, eto sreće! Kad sam doma, znam još više cijeniti svoju svakodnevicu.

/AKTUAL/ Kako sjedinjujete privatni i profesionalni život? Je li privatni, kao što je to slučaj kod mnogih umjetnika, zapostavljen u odnosu na profesionalne obveze?

- Ništa ne zapostavljam. I jedno i drugo je život koji se uravnotežuje ovisno o okolnostima i obvezama.

/AKTUAL/ Koliko vremena dnevno posvećujete pripremi uloga i glasovnim vježbama?

- To je teško reći, jer ovisi o puno toga... Dakle, jako je važan kontinuitet. To mi je s minulim iskustvom sve jasnije. Dnevno vježbanje je uistinu nužno. Pjevanje je slično

osjećali umjetnički potpuno ispunjeno ili čak trijumfalno?

- Uloga nije sama po sebi presudna za osjećaj ispunjenosti ili trijumfalnosti. Smatram da je za to puno odgovorniji redatelj. Tako sam Dorabellu iz Mozartove "Cosi fan tutte", koja po sebi zaista nije zanimljiva uloga, doživjela iznimno ispunjavajućom u režiji Ole Andersa Tangberga u Švedskoj kraljevskoj operi u Stockholmu. Naravno, uloga Kerubina iz Mozartova "Figarova pira" zahvalna je u bilo kojoj režiji i uvijek ispunjavajuća. Imam iza sebe dvije produkcije "Carmen"; to je, možda, uloga koja ima potencijala za osjećaj trijumfalnosti. Radim na tome da je dosegnem.

/AKTUAL/ Pratite li hrvatsku kulturnu scenu, osobito na glazbenom području? Kako je doživljavate? Njegovate li prijateljske ili profesionalne veze s hrvatskim umjetnicima?

vam planovi za neposrednu budućnost?

- Dugo sam odbijala vjerovati da ću ostati u inozemstvu, a sada mi je pomalo nezamislivo vratiti se u Hrvatsku. Ipak, nostalgija još nije popustila...

/AKTUAL/ Imate li uzore među svjetskim umjetnicima?

- Hm...! Imam. Među živima, pokojnima, poznatima i onim manje poznatima... Ali ne mogu ovdje nabrajati tolika imena. Neki u meni pobuđuju veliko poštovanje i kao umjetnici i kao ljudi... Spomenut ću samo jednu takvu legendu, s kojom sam imala čast biti zajedno na sceni: Leo Nucci, koji će ovo ljeto svojim nastupom također počastiti dubrovačku publiku.

/AKTUAL/ Gdje žive vaši roditelji, imate li vlastitu obitelj?

- Moji roditelji žive u Župi Dubrovačkoj. Imam i vlastitu malu obitelj.

/AKTUAL/ Kakve vas upomene vežu za mladost provedenu u Dubrovniku, jednom od najljepših gradova na Mediteranu, i jeste li zadržali mladenačka prijateljstva?

- Imam najljepše uspomene na djetinjstvo... sretnije od sretnijeg. Ljepota Dubrovnik me razmazila, kao i sve Dubrovčane. Svaki posjećeni grad uspoređujem s mojim Gradom. Od toga sam tek nedavno odustala. Jer, čemu usporedbe? Ljepšeg jednostavno nema.

/AKTUAL/ Ostajete li nakon koncerta u Dubrovniku na odmoru ili vas čekaju novi nastupi?

- Ostajem dva mjeseca doma, a nastupi neka čekaju. ■

Imam najljepše uspomene na djetinjstvo, sretnije od sretnijeg. **LJEPOTA DUBROVNIKA ME RAZMAZILA, KAO I SVE DUBROVČANE.**

Svaki posjećeni grad uspoređujem s mojim Gradom. Od toga sam nedavno odustala. Jer, čemu usporedbe. Ljepšeg grada, jednostavno, nema. Nakon koncerta u Kneževu dvoru ostajem dva mjeseca kod kuće. Koncerti neka čekaju

sportu i pjevač sportašu; trening je neminovan. Priprema uloge je jako velik posao, i uvijek zahtijeva suradnju s redateljem, dirigentom, korepetitorima i sl.

/AKTUAL/ Koja vam je uloga ili nastup ostao u trajnom sjećanju, kad ste se

- Nažalost, premalo. Imam samo nekoliko prijatelja umjetnika u Hrvatskoj.

/AKTUAL/ Namjeravate li trajno živjeti u inozemstvu? Ne razmišljate li o povratku u Hrvatsku, Dubrovnik? Kakvi su